

Devotions The, John Hatton and

Bezetting

John Hatton

Nico Bakker

Ruud Meijns

Ed Eichenberger

Henny van Wijngaarde

zang

gitaar

gitaar

basgitaar

drums

Biografie

De beatband John Hatton and the Devotions is in 1965 de eerste Zaanse 'beatmuziek' formatie met een platencontract. Er verschenen drie singles (zie ook discografie onderin deze pagina) op het Omega en Havoc (Den Haag) platenlabel in de periode 1965-1966 waarna de band noodgedwongen uit elkaar viel door dienstplichtperikelen.

Ed Eichenberger: „Op mijn twaalfde/dertiende jaar volgde ik eind jaren vijftig zoals zovelen ook gitaarles bij Rien Waerts. Mijn grootste wens was natuurlijk een elektrische gitaar. Op mijn veertiende mocht ik voor het eerst vakantiewerk doen bij Verkade (taai-taai inpakken) en met mijn eerstverdiende loon ben ik direct naar muziekhandel Eshuijs gefietst om daar een elementje te kopen (15 gulden) waarmee ik mijn accoustische gitaar kon elektrificeren. Met nog een patatje derbij van Ome Joop was het geld op. Gitaar aangesloten achter in de Grundig-radio en Yes!, hij deed het. Er kwam een soort 'overdrive'-geluid uit, waar de Stones jaren later met Satisfaction nog goed mee gescoord hebben. Marshall heeft dat geluid zelfs later als extra ingebouwd, maar ik had het toen al. Alleen kon ik het niet veranderen. Eigenlijk zijn velen van ons zo begonnen.

In die tijd zat ik op school met Ruud Meijns, die ook met soortgelijke experimenten bezig was. Dat schiep al gauw een 'band'. Met z'n tweeën vonden wij dus 'een combo'. Ik herinner me nog de rock-uitvoeringen die wij gaven van hits als 'Grootvaders klok' en 'Besame Mucho'. Uitsluitend instrumentaal en vooral oorverscheurend. Ruud Meijns: „Via de ULO

met vriend Ed Eijchenberger en een buurjongen vormden we nog een tijdje The Flyland Four (naar de Vlielandstraat waar Ed en de buurjongen woonden). De bas was een echte theekist en ik geloof dat we een keer in de Lindenboom gespeeld hebben in een revue van de volleybalclub De Molenwiek. Dat jaargang van openbare ULO-school aan de Vlielandstraat kende ook nog Henny van Wijngaarden (later RF) en Henk van der Wissel (later Rocking Idolaters).

Ed: „Ruud kende Jan Abbing en via het muziek-knooppunt Rien Waerts kwamen wij in contact met Henny van Wijngaarden, die er drumles had. We zijn toen begonnen met de Rolling Devotions want alles was Rolling en Rocking in die tijd. Er zat ook nog een jongen uit Wormerveer bij, André de Boer. Hij had een Egmond-versterker, zo'n bruin bekleed kastje van 18 Watt, met drie ingangen. Die konden we natuurlijk niet missen. Optreden deden we ook wel eens. Dat speelde zich dan af in piepkleine zaaltjes, waar voor een podiumpje niet eens plaats was, met als een van de hoogtepunten Ons Huis in Koog a/d Zaan. Daar hielden we dan na aftrek van de vervoerskosten toch mooi 25 piek aan over. Hartstikke zwart ook nog.

Tijd voor het grotere werk. Er werd een talentenjacht, georganiseerd door Rien Waerts in 'De Volksbond'. Er speelden behalve enkele solisten, ontelbare dezelfde bandjes, dezelfde muziek (Shadows vooral). Voor de jury moet het geen gemakkelijke taak geweest zijn om de minst slechte aan te wijzen. Uitzondering op dit repertoire brachten wij met een soort rock-uitvoering van 'Mijn meisje van de Zangvereniging'. Dat bleek goed voor de eerste plaats. Ik speelde de baspartij op mijn oude accoustische gitaar, die ik op een beetje donker geluid had gezet, want een basgitaar had ik nog niet.

Begin 1963 verdween eerst Ruud, toen ik naar THE ROLLING FOUR in Wormerveer, waar we de plaats innamen van terugtrekkende bandleden. Jan Abbing verving ons weer door nieuwe leden en ging door met de Rolling Devotions (zie foto met v.l.n.r. Jan Abbing, gitarist Nico Bakker, drummer Tony Bakker, basgitarist Ruud vd Leij en André de Boer). We hielden wel contact, want bij ziekte o.i.d., vielen wij wel bij elkaar in.

Beide bands, The Rolling Devotions en The Rolling Four vervolgen hun loopbaan tot maart 1965:

We (Ruud, Hennie en ik) wilden wel wat nieuws. Toevalligerwijs vonden Jan Abbing en Nico Bakker dat met hun

Devotions ook en we troffen elkaar. Beide bands werden simpelweg ontbonden en de nieuwe formatie John Hatton and the Devotions was geboren. Eigenlijk hérboren, want wij waren allemaal, behalve Nico, al betrokken geweest bij allereerste Rolling Devotions.

Foto's boven genomen in het Moriaanshoofd te Wormer tijdens één van de eerste optredens. Foto 1. v.l.n.r. Ruud Meijns (op de mondharmonica) Nico Bakker (half zichtbaar), Jan Abbing, Ed Eichenberger en Henny van Wijngaarden. Foto 2: Jan Abbing. Foto 3: (in de kleedkamer!) v.l.n.r. Ed Eichenberger, (op de knieën) Nico Bakker, daarachter Ruud Meijns, Jan Abbing en Henny v Wijngaarden.

De beatband brengt covers en eigen repertoire en treedt al snel veelvuldig op: „Opvallend was in ieder geval dat vele organisatoren/zaaleigenaren ons steeds weer terugvroegen.

Deze optredens waren voor ons en ik denk ook voor het publiek, een echt feest. Dat bleek ook wel uit de fanmail die we (Jan vooral) dan ontvingen. Ik herinner mij zaal Groot in Medemblik, waar we na het optreden altijd uitgebreid onthaald werden met gebakken eieren en andere lekkernijen. Na zo'n optreden lustte je wel wat want we gaven ons dan wel helemaal. Na die optredens gierde de adrenaline nog lang door je aderen. Maasdijk in het Westland, waar we met een touringcar, samen met zo'n vijftig fans naar toe trokken. Die zaken werden prima georganiseerd door Marja, de vriendin/vrouw van Jan Abbing.

De Kruisweg in Marum Groningen, waar pas daarvoor de Kinks nog hadden opgetreden. Heel veel fijne optredens in de Zaanstreek, Heemskerk, Purmerend, Bergen, Arnhem (waar Hennie z'n drumsticks niet meehad), Rotterdam, Groningen en weet ik waar allemaal. Ten zuiden van de grote rivieren zijn we bijna nooit geweest.

In mei 1965 hebben we meegedaan aan een grote talentenjacht, het Kaagconcoers. Hoewel we het nummer dat we speelden verkeerd inzetten (intro van een ander nummer) hebben we dat toch gewonnen: eerste prijs plus platencontract."

De eerste single is opgenomen in Heemstede. De hoesfoto's worden gemaakt in Zaandam. De single I'm coming home is de allereerste single van een Zaanse beatgroep die uitgebracht wordt. Het plaatje verschijnt in september 1965.

Ed: „Door mijn schuld lag de hele zaak nog een paar weken plat, omdat ik me had laten oppakken bij de beruchte provokeren in Amsterdam. Ik was er na een vakantie uit nieuwsgierigheid heen gegaan met Rudy Meijns. Geen fietsbel in mijn handen gehad, maar toch wist die agent me feilloos als grootste boosdoener uit de rij van de omstanders halen.

De magistraten vonden precies op dat moment dat er nu maar eens een voorbeeld gesteld moest worden: vier weken cel. Op de eerstvolgende repetitie in het clubgebouwtje van de Rolschaatsbaan in Zaandam (elke zaterdagmiddag) stonden een paar splinternieuwe Vox-versterkers. Dat maakte in een hoop goed. De Beatles hadden die versterkers ook, dus nu kon eigenlijk niet meer fout gaan. De gitaren waar Ruud en ik op speelden waren trouwens een soort hybride van Gibson en Fender. We hadden ze ooit naar eigen idee laten bouwen bij instrumentenbouwer Thomson op de Gerhardstraat. Een vriendelijk Indisch baasje die zijn vak verstond."

De tweede single werd opgenomen in België. Ed: „In de Deccastudio in Brussel hadden de Rolling Stones ook opgenomen, dus dat was veel meer geschikt voor ons, vonden wij. Producer Cees van Zijtveld had begrepen dat het studio personeel in Brussel in staking was en dat daardoor de studio goedkoop te krijgen was.

Foto links: overzicht Decca Studio; foto rechts: v.l.n.r. Nico, Jan, Ed, Henny en Ruud. Foto midden: trompettist/ cellist Karl Kalf met Jan Abbing.

Voor de hoes van de tweede en derde single werden professionele fotosessies georganiseerd.....

En nog een paar fotootjes schieten....

De derde single werd in voorjaar 1966 opgenomen in Hilvarenbeek in Studio Hilvaria.

Gedurende enkele maanden hebben we 6 dagen per week gespeeld in dancing/nachtclub Tudor in Rotterdam.

Dinsdags t/m donderdags een nachtclub, maar in het weekend een dancing waar eigenlijk uitsluitend uitgaansjeugd kwam. We woonden toen in Rotterdam in pension (tegenover de bioscoop Arena), voornamelijk van de vroege ochtend tot de late middag. Na ontbijt in pyama het nieuwe nummer voor die dag instuderen, even de stad in, eten in restaurant Shell en dan weer ruim voor openingstijd in de zaal om het nieuw ingestudeerde nummer nog gauw een paar keer te oefenen.

Ons repertoire bestond op een gegeven moment uit enige honderden nummers; covers en ook nummers van Jan Abbing, want die was altijd al creatief en schreef nogal wat. Na twee weken stond het in het weekend zwart van het volk in die tent. Ook werden we goed bekeken door plaatselijke en ook Haagse bandjes. Ik weet nog dat de nieuwe Beatles-single Daytripper/We can work it out zou uitkomen. Eén dag voor de officiële release speelden we hem al, want we hadden een deeltje met een plaatselijke platenzaak en die hadden hem al een paar dagen in huis, zodoende. Reputatie gevestigd.

Na Rotterdam zijn we gelijk door gegaan naar Soest (zie ook poster onderaan pagina) in Duitsland om er de volgende avond al op te treden. In die buurt waren Engelse en Canadese legerbases, dus ook een levendig dancing- en nachtclubleven. Daar ongeveer hetzelfde leven als in Rotterdam; altijd samen optrekken en alles beleven.

Door de Canadezen werden we later nog uitgenodigd om op te treden op een jaarfeest van (kinderen van) Canadese militairen. Het was geen probleem voor ze om ons met een paar wagens even uit Nederland te halen en weer terug te brengen."

De groep was op 20 mei 1966 te zien in NCRV's TV-programma 'Tiener Magazine' in een uitzending over 'beatmuziek en opgevoerde brommers'.

Ed: ,,

We hadden ook al eens opgetreden voor Amerikanen op de luchtmachtbasis Soesterberg. De derde kennismaking was met de Nederlandse Krijgsmacht. Die maakte een eind aan de pret, want ze konden blijkbaar niet zonder Hennie en mij.

Ik was er weliswaar tamelijk snel weer uit, maar het kwaad was reeds geschied. De Devotions hebben nooit meer gespeeld.

Uiteraard zijn er nog veel meer verhalen te vertellen, zoals die keer dat Nico tijdens het optreden even ging plassen. Dat kon wel met een lang snoer en een toilet dichtbij. Nico kon plassen en spelen tegelijk, want zijn spel ging gewoon door. Ook toen wij al gestopt waren...

Er volgden nog verschillende pogingen om The Devotions te 'reanimeren' maar de succesbezetting trad nooit meer op. Voorman John Hatton (Jan Abbing) duikt op in groepen als Bold as Brass, Heat (samen met Ed Eichenberger), Turf, Tennis, Rock-a-Bop en korte tijd als vervanger in de George Baker Selection. Hij is heden nog actief als country artiest met de artiestennaam J.J. Johns. Hatton is in 1986 ook op tv te zien als 'Barry Manilow' in de finale van Hennie Huismans Playback Show. Sologitarist Nico Bakker gaat later verder als sologitarist bij The COOPERS. Gitarist Ruud Meijns vertrekt naar de Zaanse band SHAMELESS.

Discografie

I'm coming home

Type

Jaar van uitgave

Label

Single

1965

Omega 35448 NL

A - I'm coming home

B - It's a lie

For my own

Type

Jaar van uitgave

Label

Single

1966

Omega 35461 NL

A - Foor mei oon (For my own)

B - Toe joe mei lof (To you my love)

I'm gonna stay

Type

Jaar van uitgave

Label

Single

1966

Havoc SH-118 NL

A - I'm gonna stay

B - I should be ashamed

Op verzamelalbum

Beat Expres Volume 7 - Zaandam

Type

Jaar van uitgave

Label

10" LP

2001

OpArt OA-LP Q10 NL

I'm coming home/It's a lie/To you my love/I should be ashamed/I'm gonna stay

Highlights in the lowlands!

Type

Jaar van uitgave

Label

LP

2002

Kick records KICK 001, bootleg NL

Track: I'm gonna stay

A big much of Sixties Dutch

Type

Jaar van uitgave

Label

CD

2002

MystEyCo Records, Engeland

Track: I'm gonna stay

Digging For Gold, Vol.1

Type

Jaar van uitgave

Label

CD

2005

MMCD 66071 NL

Track: I should be ashamed

Worldbeaters, volume 9 - 60's compilation

Type

Jaar van uitgave

Label

CD

2008

Krazy World, USA

Track: It's a lie

Worldbeaters, volume 11 - 60's compilation

Type

Jaar van uitgave

Label

CD

2008

Krazy World, USA

Track: I' m gonna stay

